

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 6

Vydána dne 14. března 1959

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

12. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o vodním hospodářství.

12

Zákon

ze dne 20. února 1959,

kterým se mění a doplňuje zákon
o vodním hospodářství

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

čl. I

Zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, se mění a doplňuje takto:

1. § 4 odst. 1 zní:

„(1) Distribuce vody se provádí podle plánu, jehož návrh sestavuje ministerstvo energetiky a vodního hospodářství ve spolupráci se zúčastněnými ústředními úřady a orgány; schvaluje jej vláda jako součást státního plánu rozvoje národního hospodářství.“

2. V § 8 odst. 1 písm. a) slova „jak je uvedeno v §§ 6 a 7 odst. 4“ se nahrazují slovy „jak je uvedeno v §§ 6 a 7“.

3. § 11 včetně nadpisu zní:

„§ 11

Užívání koryt toků a pobřežních pozemků

(1) Pozemků, po nichž odtékají vody v tocích, a pozemků v opuštěných korytech může

organizace, které náleží péče o vodní tok, popřípadě organizace upravující vodní tok, užívat bez náhrady ke zřizování, k provozu a udržování vodohospodářských děl a zařízení, k provádění vodohospodářských staveb nebo k provádění vodohospodářských prací a k jiným vodohospodářským účelům. Dojde-li k pochybnostem o tom, zda jde o takové pozemky a v jakém rozsahu je jich třeba použít, rozhodne vodohospodářský orgán.

(2) Ustanovením předchozího odstavce není dotčena povinnost vyžádat si k provádění takových prací povolení podle § 8 nebo souhlas podle § 10.

(3) Organizace, které náleží péče o vodní tok, popřípadě organizace upravující vodní tok, může užívat pobřežních pozemků, pokud je to nezbytně nutné, ke zřizování, k provozu a udržování vodohospodářských děl a zařízení, k provádění vodohospodářských staveb nebo k provádění vodohospodářských prací a k jiným vodohospodářským účelům. Nedojde-li mezi vlastníkem (správcem), popřípadě uživatelem těchto pozemků, a organizaci pečující o vodní tok nebo jej upravující k dohodě o použití pozemků a o náhradě, rozhodne o nich vodohospodářský orgán v součinnosti s dotčenými orgány. Při stanovení výše náhrady přihlédne vodohospodářský orgán k prospěchu, který má vlastník (správce), popřípadě uživatel, z provedené úpravy. U organizací státního socialistického sektoru platí předpisy upravující vzájemné poskytování náhrad.

(4) Vlastníci pobřežních pozemků jsou povinni po provedeném řízení trpět, aby na těchto pozemcích byly k ochraně břehů ponechány, odstraňovány nebo nově vysazovány stromy a keře bez nároku na náhradu. Vodohospodářský orgán může uložit vlastníkům pobřežních pozemků, aby na svůj náklad odstranili bez nároku na náhradu stromy a keře, vyžaduje-li to ochrana břehů a nerušený odtok velkých vod.

(5) Těžit písek, štěrk, bahno, s výjimkou léčivého bahna, valouny apod. z koryt toků, včetně odstavených rámů, a odstraňovat nánosy a ostrovy nově vzniklé v tocích je možné, jen pokud nejsou ohroženy vodohospodářské zájmy. Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány, kdo je oprávněn k těžbě, a určuje její všeobecné podmínky; v jednotlivých případech uděluje souhlas k těžbě organizace, které náleží péče o vodní tok, která také stanoví její podrobnější podmínky. Ustanovením tohoto odstavce nejsou dotčeny zvláště předpisy upravující vyhledávání a dobývání vyhrazených nerostů."

4. § 12 včetně nadpisu zní:

„§ 12

Péče o vody a jejich ochrana proti znečištování a změně teploty

(1) Kdo jakýmkoli způsobem nakládá s povrchovými nebo podzemními vodami, je povinen pečovat o uchování jejich přirozeného stavu. Tyto vody se nesmějí znečišťovat, ani se nesmí uměle měnit jejich teplota, aby neutrpěly jejich jakost, samočisticí schopnost a možnost použití pro účely, k nimž je jich třeba. Uživatelé vod jsou povinni plánovitě odstraňovat dosavadní znečištění vod výstavbou potřebných čisticích zařízení, péčí o řádný provoz takových zařízení, soustavným prováděním a dodržováním opatření v technologii výroby ke snižování nečistot v odpadních vodách, vhodným rozmístováním výrobních zařízení, jakož i dodržováním podmínek stanovených příslušným vodohospodářským orgánem k ochraně čistoty vody.

(2) K ochraně vod patří též péče o prameny, koryta toků, nádrže, jakož i o studny a jiná zařízení pro jímání podzemní vody.

(3) Dojde-li k činům porušujícím tyto povinnosti, rozhodne vodohospodářský orgán o způsobu nápravy. Vodohospodářské orgány mohou také v rozsahu a za podmínek stanovených vládou ukládat za porušení těchto povinností znečištovatelům vod majetkové sankce.“

5. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Ochrana proti škodlivým účinkům zvláštních druhů vod

(1) Povrchové a podzemní vody je třeba chránit proti škodlivým účinkům některých zvláštních druhů vod, zejména vod radioaktivních, vod solných, důlních a smíšených se zemními oleji, a to již opatřením v závodě, ze kterého takové vody odtékají. Totéž platí pro použité i nepoužité odpadní vody z lázeňských a zřídelních zařízení.

(2) Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství stanoví v dohodě s ministerstvem zemědělství a lesního hospodářství a s ostatními zúčastněnými ústředními úřady všeobecné podmínky pro ochranu povrchových a podzemních vod.“

6. V § 14 odst. 3 slova „vodohospodářský orgán“ se nahrazují slovy „vodohospodářská organizace (§ 17)“.

7. § 15 včetně nadpisu zní:

„§ 15

Opatření k zlepšení vodohospodářských poměrů

Vlastníci a uživatelé pozemků v povodí toků jsou povinni hospodařit na nich tak, aby zároveň přispívali ke zlepšení odtokových poměrů, k udržení půdní vláhy, ke zlepšení poměrů podzemních vod a k ochraně proti erozi. Podrobnosti, zejména pokud jde o vymezení dotčených pozemků, o způsob jejich úpravy a o hospodaření na nich, upraví ministerstvo

zemědělství a lesního hospodářství v dohodě s ministerstvem energetiky a vodního hospodářství nebo jiný příslušný ústřední úřad v dohodě s těmito ministerstvy podle zásad státního vodohospodářského plánu a v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství v oboru zemědělské a lesní výroby.“

8. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Vodohospodářské orgány

(1) Vodohospodářskými orgány podle tohoto zákona jsou:

- ministerstvo energetiky a vodního hospodářství a Správa vodního hospodářství na Slovensku;
- výkonné orgány národních výborů.

(2) Správa vodního hospodářství na Slovensku, v jejímž čele je předseda jmenovaný sborem pověřenců, je podřízena pověřenci zemědělství a lesního hospodářství.“

9. § 17 se mění a včetně nadpisu zní:

„§ 17

Vodohospodářské organizace

(1) Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství zajišťuje provádění úkolů při rozvoji vodního hospodářství a při výstavbě, provozu a údržbě vodohospodářských děl a zařízení vodohospodářskými organizacemi, podřízenými buď jemu přímo nebo řízenými výkonnými orgány národních výborů.

(2) Ministr energetiky a vodního hospodářství, jakož i krajské národní výbory mohou po vyjádření ministra financí zřizovat k provádění úkolů při rozvoji vodního hospodářství a při výstavbě, provozu a údržbě vodohospodářských děl a zařízení vodohospodářské organizace jako samostatné právnické osoby. Zřizuje-li vodohospodářskou organizaci krajský národní výbor, je povinen vyžádat si před jejím zřízením též vyjádření ministra energetiky a vodního hospodářství.

(3) Právní poměry, organizaci a činnost vodohospodářských organizací podrobněji upraví statuty, které vydá ministr energetiky a vodního hospodářství, a jde-li o vodohospodářské organizace zřizované krajskými národními výbory, rady těchto národních výborů v dohodě s ministrem energetiky a vodního hospodářství.“

10. § 18 se mění a včetně nadpisu zní:

„§ 18

Působnost a úkoly vodohospodářských orgánů

(1) Vodohospodářským orgánům přísluší v oboru jejich působnosti zejména:

- vykonávat státní správu podle tohoto zákona na úseku vodního hospodářství, a to i pokud jde o vodní toky, vodohospodářské meliorace, jakož i jiná vodohospodářská díla a zařízení v oboru působnosti jiných ústředních úřadů a orgánů;
- pečovat o udržování rovnováhy mezi kapacitou vodních zdrojů a spotřebou vody, provádět distribuci vody pro všechny hospodářské a jiné společenské potřeby a pečovat o soustavné a účelné hospodaření s vodou;
- pečovat o nejhospodárnější a nejúčelnější využití všech vodních zdrojů z hlediska potřeb národního hospodářství a zajišťovat jejich soustavnou evidenci;
- posuzovat investiční záměry a projektovou a rozpočtovou dokumentaci investic kteréhokoli odvětví národního hospodářství, pokud se dotýkají užívání vody, vypouštění odpadních vod nebo ochrany proti vodě, z hlediska širších vodohospodářských zájmů;
- pečovat o čistotu povrchových a podzemních vod z hlediska vodohospodářského a rozhodovat o nutných nebo účelných opatřeních k zamezení nebo omezení znečištění vod;
- zajišťovat péči o všechny vodní toky, včetně toků neupravených, a vykonávat nad nimi vodohospodářský dohled;

7. pečovat o splavnost vodních toků a budování vodních cest;
8. zabezpečovat provádění technických a organizačních opatření pro neškodný odtok velkých vod a odchod ledů;
9. zabezpečovat plánování, plánovací a projektovou přípravu, výstavbu, provoz a údržbu vlastních vodohospodářských děl a zařízení, včetně veřejných studní;
10. vykonávat znaleckou posudkovou a vodoprávně technickou činnost v oboru vodního hospodářství;
11. zabezpečovat hydrologickou službu a hydrologický průzkum;
12. řídit výzkum a technický rozvoj na úseku vodního hospodářství, pokud toto řízení nepřísluší podle § 19 odst. 1 písm. b) ministerstvu zemědělství a lesního hospodářství; pečovat o výchovu a školení vodohospodářských kádrů a spolupracovat s příslušnými plánovacími orgány při doplňování a rozmístování těchto kádrů;
13. metodicky řídit vodohospodářské organizace (§ 17) podřízené radám národních výborů ve všech otázkách vodohospodářských a usměrňovat tyto organizace na úseku uplatňování technického rozvoje a zavádění nové technologie, jakož i v otázkách mzdové politiky a otázkách cenových.

(2) Podrobné vymezení působnosti vodohospodářských orgánů jednotlivých stupňů provede vláda.

(3) Ústřední úřady a jejich orgány jsou povinny napomáhat vodohospodářským orgánům při plnění jejich úkolů.“

11. § 19 se mění a včetně nadpisu zní:

„§ 19

Úkoly ministerstva zemědělství a lesního hospodářství na úseku vodního hospodářství

(1) Do oboru působnosti ministerstva zemědělství a lesního hospodářství přísluší:

a) plánování, plánovací a projektová příprava, výstavba, provoz a údržba těchto vodohospodářských děl a zařízení;

1. vodohospodářských meliorací zemědělských pozemků, s výjimkou vodohospodářských děl a zařízení, která neslouží výhradně nebo převážně zemědělské a lesní výrobě;
 2. úprav vodních toků, s výjimkou hraničních toků, pokud těchto úprav je třeba k provedení vodohospodářských meliorací a k přímému zvýšení výnosnosti zemědělských pozemků;
 3. lesnickotechnických meliorací a hrazení bystřin;
 4. rybníků, pokud slouží nebo jsou určeny převážně k zemědělským účelům;
 5. vodovodů a kanalizací prováděných v souvislosti s výstavbou společných objektů zemědělské výroby;
- b) řízení výzkumu a technického rozvoje, pokud se týkají činností uvedených pod písm. a).

(2) Ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství provádí úkoly uvedené v odstavci 1 přímo, popřípadě orgány nebo organizace k tomu určenými.

(3) Ministerstva zemědělství a lesního hospodářství a energetiky a vodního hospodářství mohou ve vzájemné dohodě podrobněji vymezit působnost uvedenou v odstavci 1.“

12. § 20 se mění a včetně nadpisu zní:

„§ 20

Zemědělské vodohospodářské organizace

(1) Ministr zemědělství a lesního hospodářství může v dohodě s radami krajských národních výborů a po vyjádření ministra financí zřizovat zemědělské vodohospodářské organizace jako samostatné právnické osoby.

(2) Právní poměry, organizaci a činnost zemědělských vodohospodářských organizací upraví statut, který vydá ministr zemědělství a lesního hospodářství.“

13. V § 21 odst. 1 slova „na vyzvání orgánů Ústřední správy vodního hospodářství“ se nahrazují slovy „na vyzvání vodohospodářských orgánů“.

14. § 22 včetně nadpisu zní:

„§ 22

D o z o r

(1) Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství vykonává buď přímo nebo prostřednictvím vodohospodářských orgánů nižších stupňů vrchní dozor nad hospodařením s vodou, nad užíváním vody a její ochranou proti znečištění; tyto orgány také dozírají u všech vodohospodářských děl a zařízení, zda jsou dodržována ustanovení tohoto zákona a rozhodnutí vodohospodářských orgánů podle něho vydaná.

(2) Tímto ustanovením nejsou dotčeny předpisy o provádění dozoru nad lesnickotechnickými melioracemi, předpisy o požární ochraně týkající se též ochrany proti živelním pohromám, zejména povodním, předpisy o dozoru nad provozem a udržováním vodních elektráren, předpisy o dozoru nad plavbou, provozem a používáním veřejných přístavů a překladišť a jiné předpisy o dozoru nad vodohospodářskými díly.“

15. § 23 zní:

„§ 23

(1) Působnost výkonných orgánů národních výborů ve věcech vodního hospodářství vykonávají výkonné orgány těch národních výborů, v jejichž obvodech se zřizuje vodohospodářské nebo jiné dílo, k němuž se dává povolení nebo souhlas, nebo v jejichž obvodu se provádí opatření.

(2) Povolení podle § 8 udělují výkonné orgány národních výborů na podkladě úvodního projektu, který jim předloží žadatel před jeho schválením; povolení udělí po provedeném řízení, a to rozhodnutím, ve kterém se uvedou zejména účel, místo, způsob, rozsah (míra) a podmínky užívání vody, vypouštění odpadních vod nebo ochrany proti vodě.

(3) Rozhodnutí výkonného orgánu národního výboru, kterým se povoluje zřízení vodohospodářského díla nebo zařízení, je zároveň rozhodnutím o přípustnosti stavby podle zákona o stavebním řádu.

(4) Vyžaduje-li provedení stavby, popřípadě jejich částí, mimo povolení podle § 8 ještě povolení podle zvláštních předpisů (např. železničních, telekomunikačních apod.), vykoná se řízení o vodohospodářském povolení stavby, pokud to povaha věci nevylučuje, současně s řízením o povolení stavby podle zvláštních předpisů.

(5) Výkonný orgán národního výboru může udělené povolení změnit nebo zrušit v novém řízení, vyžaduje-li to jiný důležitější obecný zájem; došlo-li ke změně nebo zrušení povolení ve prospěch jiného žadatele, stanoví výkonný orgán národního výboru zároveň povinnost k náhradě majetkové újmy, která vznikla dosud oprávněnému změnou nebo zrušením povolení, a výši této náhrady.

(6) V řízení o udělení, změně nebo zrušení povolení jsou účastníci povinni přednест všechny připomínky a námítky ve lhůtě stanovené výkonným orgánem národního výboru nejpozději při konečném jednání.

(7) Nerozhodne-li vodohospodářský orgán jinak, je oprávnění spojeno se závodem, jež muž vodohospodářské dílo nebo zařízení slouží.“

16. § 24 zní:

„§ 24

(1) Při investiční činnosti kteréhokoli odvětví národního hospodářství, pokud se týká užívání vody, vypouštění odpadních vod nebo ochrany proti vodě, je investor povinen si vyžádat již v přípravě investičního úkolu od vodohospodářského orgánu vyjádření, zda plánovaná investice je možná z hlediska vodohospodářského, popřípadě za jakých podmínek. V žádosti uvede investor potřebné množství vody, množství odpadní vody a stupeň jejího znečištění. Vodohospodářský orgán prověří investici zejména z hlediska jejího umístění, využití plánovaného vodohospodářského díla nebo zařízení z hledisek širších vodohospodářských zájmů, zajištění potřebného množství vody, nutnosti čištění odpadní vody, ochrany proti vodě, dosavadního užívání vody jinými spotřebiteli a je-li v souladu se státním vodohospodářským plánem. Vodo-

hospodářský orgán může uložit investoru splnění určitých podmínek, zejména pokud jde o způsob a rozsah výstavby vodohospodářského díla nebo zařízení, jeho účelné a hospodárné využití pro širší vodohospodářské zájmy a podobně. Investor je povinen připojit k žádosti o schválení investičního úkolu vyjádření, popřípadě podmínky vodohospodářského orgánu.

(2) Vyjádření vodohospodářského orgánu je třeba též k plánované změně ve výrobním procesu závodu nebo změně rozsahu jeho výroby a ke změně a úpravě vodohospodářských děl a zařízení, i když se tyto změny a úpravy neprojeví investičně, avšak ovlivňují vodní hospodářství.

(3) Vyjádření vodohospodářského orgánu, popřípadě podmínky jím stanovené, nenahrazuje povolení nebo souhlas podle tohoto zákona, kterého je třeba k provedení vodohospodářského díla nebo zařízení."

17. V § 25 odst. 2 se vypouštějí slova „s výjimkou vodních elektráren spravovaných orgány ministerstva paliv a energetiky“.

18. V § 26 předposlední věta zní:

„Nedojde-li k dohodě o výši náhrady škody, rozhodne o ní výkonný orgán okresního národního výboru.“

19. § 27 včetně nadpisu zní:

„§ 27

Náhrady za zvláštní užívání vody a za užívání vodohospodářských děl a zařízení

(1) Odběratelé a jiní uživatelé vody jsou povinni platit vodohospodářským organizacím (§ 17) podle zásad schválených vládou přiměřené náhrady za zvláštní užívání vody, které je umožněno nebo zlepšeno vodohospodářskými díly nebo zařízeními, spravovanými těmito organizacemi, jakož i za užívání těchto děl a zařízení. Vláda může stanovit výjimky z této povinnosti.

(2) Vláda může též stanovit, že znečištětelé vodních toků jsou povinni platit náhrady

za vypouštění odpadních vod podle množství vypouštěných znečišťujících látek a podle míry jejich závadnosti.“

20. V § 28 odst. 2 slova „výkonný orgán krajského národního výboru“ se nahrazují slovy „výkonný orgán národního výboru“.

21. § 29 odst. 2 zní:

„(2) Pro vyvlastňovací řízení, způsob a placení náhrady za vyvlastnění, pro vstup na vyvlastňovanou nemovitost a pro její užívání před zahájením vyvlastňovacího řízení platí obdobně ustanovení zákona o stavebním řádu a předpisů podle něho vydaných.“

22. V § 30 slova „k návrhu Ústřední správy vodního hospodářství nebo jejich orgánů“ se nahrazují slovy „k návrhu vodohospodářských organizací, kterým je majetek svěřen do správy“.

23. V § 32 odst. 1 se vypouštějí slova „do správy orgánů Ústřední správy vodního hospodářství“; odstavce 2 a 3 se zrušují. Odstavec 4 se označuje jako odstavec 2 a zní:

„(2) Vymezení, do správy kterých orgánů nebo organizací přechází majetek zrušených vodních družstev podle odstavce 1, provedou ministerstva zemědělství a lesního hospodářství a energetiky a vodního hospodářství ve vzájemné dohodě. Tato ministerstva stanoví též v dohodě s ministerstvem financí způsob vypořádání práv a závazků zrušených vodních družstev.“

24. Za § 32 se vkládají §§ 32a a 32b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 32a

Zřizování melioračních družstev

(1) Za účelem plánování, plánovací a projektové přípravy a provádění výstavby, provozu a údržby vodohospodářských melioračních zařízení, zakládání rybníků a úprav vodních toků podle § 19 odst. 1 mohou se jednotná zemědělská družstva sdružovat, a to i s jinými organizacemi socialistického sektoru v meliorační družstva.

(2) Meliorační družstva jsou socialistickými právnickými osobami a zapisují se do podnikového rejstříku; ustanovení zákona č. 53/1954 Sb., o lidových družstvech a družstevních organizacích, se na ně nevztahuje.

(3) Ke zřízení melioračního družstva je třeba souhlasu rady okresního národního výboru; přesahuje-li působnost družstva obvod okresního národního výboru, je třeba souhlasu rady krajského národního výboru, a přesahuje-li obvod krajského národního výboru, souhlasu ministerstva zemědělství a lesního hospodářství.

§ 32b

Povinnosti vlastníků (uživatelů) meliorovaných pozemků

Vlastníci (uživatelé) meliorovaných pozemků jsou povinni podle míry prospěchu poskytovat pomoc orgánům a organizacím v oboru působnosti ministerstva zemědělství a lesního hospodářství, jakož i účastnit se provozu a udržování rozvodné závlahové sítě a odvodňovací, drenážní a drobné odpadové sítě. Podrobnosti upraví ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství v dohodě s ministerstvem financí.“

25. V § 33 poslední věta zní: „Jejich majetek přechází na stát; spravují jej vodohospodářské organizace (§ 17).“

26. V § 35 odst. 1 slova „výkonného orgánu příslušného krajského národního výboru“ se nahrazují slovy „příslušného vodohospodářského orgánu“.

§ 35 odst. 4 zní:

„(4) O vodohospodářských dílech a zařízeních, kterých nelze národochospodářsky využít, provede vodohospodářský orgán řízení, podle jehož výsledku může uložit vlastníku nebo správci vodohospodářského díla nebo zařízení, aby je uvedl do neškodného stavu. Nelze-li takto zajistit uvedení do neškodného stavu, vysloví vodohospodářský orgán, že vlastnictví

těchto vodohospodářských děl a zařízení přechází bez náhrady na stát; zároveň určí, které orgány nebo organizace převezmou vodohospodářské dílo nebo zařízení, popřípadě jeho jednotlivé části, do své správy a jaká opatření mají být ohledně tohoto díla nebo zařízení učiněna.“

27. § 37 včetně nadpisu zní:

„§ 37

Součinnost vodohospodářských a jiných orgánů

Při výkonu působnosti a provádění úkolů podle tohoto zákona ve věcech, které podle § 19 přísluší do oboru působnosti ministerstva zemědělství a lesního hospodářství, postupují vodohospodářské orgány všech stupňů v úzké součinnosti s orgány, jimž přísluší péče o věci zemědělství a lesního hospodářství; přitom dbají, aby zájmy zemědělství a lesního hospodářství a širší zájmy vodohospodářské byly sladěny tak, aby bylo dosaženo co největšího společenského prospěchu. Obdobně postupují vodohospodářské orgány v součinnosti s jinými orgány státní správy, jsou-li dotčeny zájmy, které těmto orgánům přísluší chránit. Jde-li o opatření, která se dotýkají hygienické a protiepidemické péče, jsou vodohospodářské orgány povinny postupovat v souladu s opatřeními nařízenými orgány hygienické a protiepidemické služby; proto jsou povinny vyžádat si před svým rozhodnutím nebo opatřením závazný posudek těchto orgánů.“

28. § 38 včetně nadpisu zní:

„§ 38

Prováděcí předpisy

(1) Předpisy k provedení tohoto zákona vydá vláda nařízením; tímto nařízením může vláda též stanovit, která vodohospodářská díla a zařízení zřizují organizace státního socialistického sektoru, popřípadě meliorační družstva nebo jednotná zemědělská družstva.

(2) Podrobnější předpisy k provedení tohoto zákona vydá ministerstvo energetiky a vodního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

(3) Předpisy k provedení § 32a, zejména pokud jde o vznik a předmět činnosti melioračních družstev, o jejich orgány, stanovy a schvalování stanov, vydá ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.“

29. V § 40 věta za středníkem zní: „provedou jej všichni členové vlády.“

Čl. II

Zrušuje se § 2 vládního nařízení č. 9/1958 Sb., o nové organizaci státní správy na úseku energetiky a vodního hospodářství.

Čl. III

Ministr energetiky a vodního hospodářství se zmocňuje, aby ve Sbirce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Novotný v. r.	
Fierlinger v. r.	
Široký v. r.	
Dolanský v. r.	dr. Nejedlý v. r.
Kopecký v. r.	Poláček v. r.
inž. Jankovcová v. r.	Tesla v. r.
Barák v. r.	Uher v. r.
inž. Šimůnek v. r.	Beran v. r.
dr. Kyselý v. r.	Jonáš v. r.
Plojhar v. r.	dr. Kahuda v. r.
dr. Šlechta v. r.	Reitmajer v. r.
Bakuš v. r.	dr. Škoda v. r.
David v. r.	dr. Vlasák v. r.
Ďuriš v. r.	Brabec v. r.
Krajčíř v. r.	inž. Černý v. r.
Krosnář v. r.	dr. Neuman v. r.
generálpukovník Lomský v. r.	Ouzký v. r.
Machačová v. r.	Pospišil v. r.
	inž. Půčík v. r.